

om det gamle overordnede Sundhedsraad i alt for høj Grad har set paa Apotekernes Interesser i Stedet for paa den almindelige Befolknings. Jeg vil bringe en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han har haft et velvilligt Øre for de Ønsker, der med Hensyn til Apotekervæsenet ere fremkomne fra Befolkningen.

Jeg erkender, at det i Lovforslaget berørte Spørgsmaal er af saa indgribende Natur og omfattende Betydning, at det vil være hensigtsmæssigt, at det bliver undersøgt i en Kommission. Jeg har ikke noget imod Forslagets Indhold og heller ikke noget imod, at Justitsministeren skal vælge 12 af Kommissionens Medlemmer, thi jeg tror, at man ad den Vej bedst sikrer sig, at Kommissionen bliver saa alsidigt sammensat som muligt. Saavel Tandlægeinstitutionen som Farmaceuterne og andre, der komme i Forbindelse med vort Sundhedsvæsen, ville lettere kunne blive repræsenterede i Kommissionen, naar de beskikkes af Justitsministeren, end naar de f. Eks. blive valgte her. Det forekommer mig meget praktisk, som Forslaget lyder, at 12 vælges af Rigsdagens to Afdelinger, lige mange af hver Afdeling, og at den anden Halvdel vælges af Justitsministeren. Jeg anbefaler derfor paa egne og Meningsfællers Vegne dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Sabroe: Jeg kan ganske slutte mig til de Betragtninger, der ere fremkomne fra forskellige Sider, og som gaa i Retning af, at man skal søge at tilstræbe en Ordning, der sikrer de alderdomsunderstøttede og de fattige en god Lægebehandling. De Bemærkninger, der kom fra den sidste ærede Taler (Berntsen), falde i Traad med den Opfattelse, som f. Eks. vi ovre i Aarhus have haft af, hvorledes man mest formaalstjenligt kan skaffe de alderdomsunderstøttede og fattige Lægehjælp. Fra Byraadets Side blev der rettet en Henvendelse til Lægeforeningen med Anmodning om at faa opgivet Navnene paa dem af dens Medlemmer, som vilde yde Assistance til de alderdomsunderstøttede og fattige, og Resultatet deraf blev, at $\frac{1}{3}$ af Byens Læger nu paa en Maaade ere Kommunelæger og efter en nærmere bestemt Takst faa Betaling for de Patienter, der

søge til dem. Der vilde være god Mening i, om man fra Statens Side imødekom de Bestræbelser, som fra Kommunernes Side ere rettede paa at yde de ubemidlede en udmærket Lægehjælp — Bestræbelser, som ikke kunne gennemføres fra Kommunernes Side uden betydelige økonomiske Ofre.

Det, der nærmest giver mig Anledning til at sige et Par Ord ved denne Lejlighed, er nogle Bemærkninger fra det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) om den Maaade, hvorpaa enkelte Læger ere blevne udnævnte til Distriktslæger. I de Bebrejdelser, som det ærede Medlem rettede mod den højtærede Justitsminister, var der intet af det, jeg betragter som det væsentligste, naar man i denne Henseende vil fremsætte Anker, nemlig at vedkommende maa betegnes som ukvalificerede til disse Stillinger. Det kan naturligvis være galt nok, at en Læge bliver udnævnt til Distriktslæge, fordi han er Ven af Ministeren — hvis dette nu altsaa forholder sig rigtigt —, men værre er det, at vi have sindssyge Mænd, der sidde i Distriktslægeembeder her i Landet, værre er det, forekommer det mig, at trods Klager til Justitsministeren har det ikke været muligt at faa tilvejebragt en Undersøgelse af et nærmere bestemt Forhold. Jeg staar med et Aktstykke her i min Haand, Retsakter fra Thisted vedrørende en Distriktslæge deroppe, som for øvrigt var indblandet i den Nordentoftske Affære. Jeg har tilladt mig at klage over det til Justitsministeren, og jeg tror, at denne Klage, som af mig er rettet mod denne Distriktslæge, er af en saadan Beskaffenhed, at der vel var Grund til at skride til en Undersøgelse. Den højtærede Justitsminister har forlangt af mig, at jeg skulde komme med langt mere specificerede Klager og Oplysninger vedrørende denne Sag.

Formanden: Disse Udtalelser vedkomme ikke den foreliggende Sag.

Sabroe: Jeg skal da udtale Ønsket om, at det Udyalg, der bliver nedsat om det foreliggende Lovforslag, maa finde sig foranlediget til at underkaste blandt andet den af mig nu berørte Sag en Undersøgelse, thi det bør være saaledes, at man er sikker paa, at Landets Distriktslæger, der